

הלכות שקלים

פרק רביעי

השימוש בשקלים

יא משיגיע ראש חדש ניסן אין מקריבין קרבנות הצבור אלא מתרומה חדשה. ואם לא באה החדשה - לוקחין מן הישנה. לפיכך, אם הגיע ראש חדש ניסן ויש עמהם בהמות לתמידים מתרומה ישנה - פודין אותן ויוצאין לחלין אף על פי שהן תמימין, ויפלו דמיהן לתרומה ישנה שמקציצין בה את המזבח; שתנאי בית דין הוא על כל הבהמות שלוקחין לתמידין, שאם לא יהיו צריכים להן יצאו לחלין.

תמידין שלא הוצרכו לציבור

הלכות פסולי המקדשין

פרק חמשה עשר

מחשבת שינוי השם

א כל הזבחים ששחטו במחשבת שנוי השם, בין בקרבנות יחיד בין בקרבנות צבור - כשרים, אלא שלא עלו לבצלים לשם חובה, חוץ מן החטאת והפסח, שאם נעשו במחשבת שנוי השם - פסולין. ואחד המעשה שם הזבח בשעת שחיטה או בשעת קבלה או בשעת הולכה או בזריקה, כמו שבארנו (לעיל יג, ד)...

פסול לשמה בחטאת

ז שחטה לשם אדם אחר שחטה לשם חטא אחר, כגון שבאה על אכילת חלב ושחטה על אכילת דם - פסולה. **ז** שחטה לשם אדם אחר שהוא מחיב חטאת, אפלו חטאת שאינה קבועה - הרי זו פסולה. **ח** אבל אם שחטה לשם אחר שהוא מחיב עולה - הרי זו כשרה, ולא עלת לבצלים, שנאמר: "וכפר עליו" (ויקרא ד, לא; הלכה) - עליו, ולא על חברו שהוא מחיב חטאת כמותו. **ט** שחטה לשם מת - כשרה, ולא עלת לבצלים, שאין פפרה למתים.

שחטה לשם מי שאינו מחיב קרבן כלל, לא חטאת ולא עולה ולא שאר קרבנות - הרי זו פסולה, שמא מחיב הוא ואינו יודע.

יא הפסח ששחטו במחשבת שנוי השם, בין ששנה שמו לשם זבח אחר בין ששנהו לשם חלין - פסול, שנאמר: "ואמרתם זבח פסח הוא ליי" (שמות יב, כג). במה דברים אמורים? ששחטו בזמנו, שהוא יום ארבעה עשר בניסן; אפלו שחטו בשחרית במחשבת שנוי השם - פסול. אבל אם שחטו בלא זמנו במחשבת שלא לשמו - כשר; שלא לשם בעליו - נעשה כמי שאין לו בעלים בזמנו, ופסול.

פסול לשמה בפסח

יב פסח ששחטו לשמו בארבעה עשר קדם חצות - פסול, לפי שאינו זמנו. עברה שנתו, ושחטו בזמנו לשם פסח, וכן השוחט שאר זבחים לשם פסח, אפלו שחטן אחר חצות - הרי אלו כשרים, ולא עלו לבצלים לשם חובה.

יג תודה ששחטה לשם שלמים - עלת לבצלים; ושלמים ששחטן לשם תודה - לא עלו לבצלים; לפי שהתודה נקראת שלמים, ושלמים לא נקראו תודה.

תודה ושלמים

יד עולה ששחטה על מי שאינו מחיב קרבן כלל - לא עלת לבצלים, שהרי שחטה שלא לשם בעליה. ואף על פי שזה ששחטה לשמו אינו מחיב כלום בעינינו - אי אפשר שלא יהיה חיב פפרה לשמים, שאין לה אדם מישראל שלא עבר מעולם על מצות עשה.

שינוי בעלים בעולה

טו עולה הבאה לאחר מיתה, שעשיה שלא לשם בעליה - עלת לבצלים לשם חובה, שאין בעלים לאחר מיתה.

הלכות קרבן פסח

פרק רביעי

פסולי הפסח

א כבר נתבאר בהלכות פסולי המקדשין (טו, יא-יא) שהפסח אינו נשחט אלא לשם פסח ולשם בעליו, ואם שחטו במחשבת שנוי השם - פסול. השוחט את הפסח על בני חבורה, ואמר להם לאחר זמן 'אותו הפסח ששחטתי עליכם - שלא לשמו שחטתי': אם היה נאמן להם - סומכין על דבריו; ואם לאו - שורת הדין שאינו נאמן, והרוצה להחמיר על עצמו, הרי זה משבח, ויביא פסח בשני.

פסול לשמה בפסח

מותר פסח * המפריש מעות לפסחו, והותירו - המותר יבוא שלמים...

